

عنوان مقاله:

اثربخشی زوج درمانی یکپارچه نگر بر کیفیت روابط زناشویی و تنظیم شناختی هیجان در زوجین ناسازگار

محل انتشار:

فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، دوره 4، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیده راضیه موسوی دیوا - دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

شعبان حیدری - استادیار، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

حسینعلی قنادزادگان - استادیار، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی زوج درمانی یکپارچه نگر بر کیفیت روابط زناشویی و تنظیم شناختی هیجان در زوجین ناسازگار بود. روش پژوهش: پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل کلیه زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهرستان آمل طی اردیبهشت ماه سال ۱۴۰۰ که به علت ناسازگاری مراجعه کردند و یا توسط روانشناسان مرکز علت تعارض را ناسازگاری تشخیص دادند، بود. حجم نمونه، تعداد ۲۰ زوج (۴۰ نفر) (۱۰ زوج گروه آزمایش و ۱۰ زوج دیگر برای گروه گواه) از کل جامعه آماری از روش نمونه گیری خوشه ای استفاده شد که در نهایت با این شیوه از پنج مرکز برای انتخاب نمونه ها استفاده شدند. جلسات آموزشی گروه زوج درمانی یکپارچه نگر با استفاده از زوج درمانی یکپارچه نگر کریستنسن و جاکوبسون (۲۰۰۰) اجرا شد. پرسشنامه های مورد نظر پژوهش، پرسشنامه روابط زناشویی باسی و همکاران (۱۹۹۵) و تنظیم هیجان گارنفسکی و همکاران (۲۰۰۱) بود. تجزیه و تحلیل یافته ها با استفاده از اندازه گیری مکرر با طرح مختلط انجام شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که نتایج نشان داد که آموزش زوج درمانی یکپارچه نگر بر افزایش کیفیت روابط زناشویی ($P < 0.001/0$) و تنظیم شناختی هیجانی مثبت ($P = 0.001/0$) و منفی ($P = 0.001/0$) اثرگذار بوده است. نتیجه گیری: بنابراین می توان نتیجه گرفت زوج درمانی یکپارچه نگر بر بهبود کیفیت روابط زناشویی و تنظیم شناختی زوجین ناسازگار موثر بود.

کلمات کلیدی:

تنظیم شناختی هیجان، زوج درمانی، زوجین ناسازگار، کیفیت روابط زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940757>

